

Sygn. akt I C 1670/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. S. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. w W. kwotę 72.527,29 zł (słownie: siedemdziesiąt dwa tysiące pięćset dwadzieścia siedem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, nie więcej niż odsetki maksymalne licznymi od kwoty 65.628,89 zł od dnia 20 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 8.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1670/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w pozwie z dnia 20 maja 2016 roku skierowanym przeciwko pozwanemu T. S. domagał się zasądzenia kwoty 72.527,29 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty licznymi od kwoty 65.628,89 zł oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania podał, że pozwany prowadzący wówczas działalność gospodarczą, zawarł z powodem w dniu 26 września 2013 roku umowę o kredyt. Pozwany nie wywiązał się ze swoich zobowiązań z tytułu umowy. Powód wypowiedział umowę zgodnie ze swoimi uprawnieniami, kierując do pozwanego wezwanie do zapłaty przed złożeniem pozwu. Powód sporządził wyciąg z ksiąg bankowych, wskazując wysokość zobowiązania pozwanego na kwotę łączną 72.527,29 zł. Jej częściami składowymi są: kwota 65.628,89 zł stanowiąca kapitał wymagalny, kwota 6.370,88 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału do dnia 19 maja 2016 roku, kwota 527,52 zł tytułem kosztów (opłat i prowizji). Powód wielokrotnie próbował skontaktować się z pozwanym, kierując do niego korespondencję tradycyjną, elektroniczną, telefoniczną. Podjęte próby nie doprowadziły do polubownego ustalenia warunków spłaty wierzytelności powoda.

W uzupełnieniu pozwu powód podał, że ostatniej wpłaty pozwany dokonał w dniu 29 września 2015 roku, co potwierdza wydruk historii rachunku kredytowego.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Przyznając fakt zawarcia umowy o kredyt, zarzucił że należność nie jest wymagalna, gdyż powód nie wypowiedział skutecznie kredytu. Zaprzeczył, by pozostawał w zwłoce z płatnością rat wskazanych w piśmie z dnia 7 lipca 2015 roku.

Powód podnosił, że wysyłał korespondencję na adres wskazany przez pozwanego. To stwarzało domniemanie możliwości zapoznania się przez pozwanego z oświadczeniem woli powoda, niezależnie od tego czy faktycznie z oświadczeniem tym się zapoznał.

Odpis pozwu doręczono umocowanemu pełnomocnikowi pozwanego w dniu 18 listopada 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany T. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ś. przy ul. (...) zawarł w dniu 26 września 2013 roku umowę kredytu pod nazwą „Kredyt Obrotowy – operacyjny ratalny” nr BG/KR- (...). Umowa zawarta była na okres 60 miesięcy (pkt IV). Kwota kredytu wynosiła 45.000 zł. Strony określiły w umowie jej warunki, w szczególności oprocentowanie (§5), koszty (§6), termin uruchomienia i spłaty kredytu (§ 3, 4) oraz warunki wypowiedzenia umowy (§ 8). Integralną część umowy stanowiły: regulaminy, warunki udzielania kredytu, tabele prowizji, opłat i oprocentowania (§ 13). Powód zawarł także umowę ubezpieczenia na życie. Składkę pobrano w dniu uruchomienia kredytu. Powiększyła ona kwotę kapitału do spłaty o 3.127,50 zł. Pozwany poddał się egzekucji do kwoty 96.255 zł.

Dowód: umowa – k. 31 - 33, deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia życia i zdrowia kredytobiorców – k. 34, tabela opłat i prowizji - k. 62 - 66

Aneks do umowy zawartym w dniu 18 listopada 2014 roku podwyższono kwotę kredytu o 27.404,63 zł, co w konsekwencji określało sumę udzielonego kredytu w wysokości 75.532,13 zł. Pobrano też kwotę 3.809,21 zł z przeznaczeniem na ubezpieczenie od upadłości. Wydłużono też okres kredytowania do 120 miesięcy. Wysokość raty określał harmonogram, wynosiła ona ponad 1.000 zł miesięcznie.

Dowód: aneks – k. 35, deklaracja ubezpieczenia – k. 36

Pozwany złożył dyspozycję uruchomienia całego kredytu w pierwotnej wysokości, to jest 45.000 zł w dniu 26 września 2013 roku. Kwotę przelano w tym samym dniu. W dniu 18 listopada 2014 roku złożył dyspozycję uruchomienia środków z aneksu do umowy w wysokości 23.595,42 zł. Pozwany spłacał raty nieregularnie, powód naliczał odsetki karne, opłaty. Do maja 2015 roku pozwany wpłacał nieregularnie kwoty zbliżone do wysokości raty. Od czerwca do września 2015 zaliczano na poczet kredytu wpłaty w wysokościach 20 – 50 zł, dokonano też innych przebiegowań kwot nie przekraczających 500 zł, ostatnie miało miejsce w grudniu 2015 roku.

Dowód: dyspozycja – k. 37, 38, dyspozycja – k. 39 – 41, historia rachunku pozwanego za okres od 26 września 2013 roku do 14 lipca 2016 roku – k. 42 – 43, historia naliczania odsetek – k. 44 – 45, zestawienie należności i spłat – k. 58 – 61, harmonogram spłat – k. 98 - 111

Pismem z dnia 7 lipca 2015 roku Bank wezwał pozwanego do zapłaty wymagalnych należności w kwocie 1.087,65 zł w terminie 7 dni. Pismo skierowane zostało na adres Ś. ul. (...). Ponowne wezwanie do zapłaty wystosowano do pozwanego w dniu 27 lipca 2015 roku. Wskazano zaległość w wysokości 1.974,42 zł i zagrożono wszczęciem czynności windykacyjnych. W dniu 25 sierpnia 2015 roku sporządzono ostateczne wezwanie do zapłaty, określając zaległość na kwotę 2.971,16 zł. Zastrzeżono rygor wypowiedzenia umowy w przypadku nieuregulowania zaległości w terminie 7 dni.

Dowód: pisma – k. 46 – 48

W dniu 1 grudnia 2015 roku powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytową. W piśmie skierowanym na adres Ś. ul. (...) złożono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30 – dniowego terminu licząc od dnia następnego po doręczeniu pisma. Wskazano łączną zaległość wynoszącą 6.028,04 zł, w tym wymagalny kapitał w kwocie 2.518,61 zł. Pouczono, że można dokonać spłaty tego zadłużenia w nieprzekraczalnym terminie 30 dni. Przesyłka była awizowana i zwrócona powodowi z powodu nie podjęcia jej w terminie.

Dowód: wypowiedzenie – k. 49, dowód doręczenia – k. 50

Wypowiedzenie o tej samej treści skierowano także w dniu 1 grudnia 2015 roku do pozwanego na adres S. R. 3/4 (...) (...) C. w Irlandii. Zwrócono ją z adnotacją dotyczącą braków w adresie.

Dowód: wypowiedzenie – k. 51, dowód doręczenia – k. 52

Pismem z dnia 22 marca 2016 roku skierowanym do pozwanego na adres Ś. ul. (...) powód wezwał pozwanego ostatecznie do zapłaty zaległości z zagrożeniem wszczęcia procesu. Tę przesyłkę także awizowana i zwrócono powodowi z powodu nie podjęcia jej w terminie.

Dowód: ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 53, dowód doręczenia – k. 54 - 55

Wyciąg z ksiąg Banku wystawiony w dniu 20 maja 2016 roku stwierdza, że pozwany T. S. jest dłużnikiem (...) Bank S.A. w W. z tytułu umowy o kredyt nr BG/KR- (...) zawartej w dniu 26 września 2013 roku. Na dzień wystawienia wyciągu wierzytelność Banku wynosiła 72.527,29 zł, a składała się na nią kwota 65.628,89 zł stanowiąca kapitał, kwota 6.370,88 zł tytułem odsetek od należności niespłaconej w terminie do dnia 19 maja 2016 roku, kwota 527,52 zł tytułem kosztów (kosztów, opłat i prowizji).

Dowód: wyciąg z ksiąg banku – k. 56

Sąd zważył:

Strony łączyła umowa kredytu. W chwili jej zawierania pozwany prowadził działalność gospodarczą, był przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43¹ k.c. Do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy prawo bankowe z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku w brzmieniu obowiązującym w dacie jej zawarcia, to jest 26 września 2013 roku (t.j. Dz. U. 2012 roku, poz. 1376). Powołana ustawa odwołuje się w art. 4 pkt 16 a. do pojęcia przedsiębiorcy określonego w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Przepis ten stanowi w ust. 1, że przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Kryterium to spełniał pozwany w chwili zawarcia umowy.

Pojęcie umowy kredytu wyjaśnione jest w ustawie prawo bankowe. W myśl art. 69 ust. 1 przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwany nie wykonał należycie warunków umowy kredytu zmienionej aneksem, bowiem nie spłacił ciężącego na nim zobowiązania w ratach i terminach określonych w tymże aneksie.

Tej okoliczności pozwany w istocie nie kwestionował, podważając skuteczność wypowiedzenia umowy przez powoda pismem z dnia 1 grudnia 2015 roku. Czynność ta dokonana została skutecznie i miała uzasadnienie w całkowitym zaniechaniu spłaty kredytu przez pozwanego, które istniało od września 2015 roku. Przy tym już w okresie od czerwca do września 2015 roku suma łącznych wpłat wyniosła 220 zł, daleko odbiegając od sumy rat przypadających na ten okres. Od listopada 2014 roku na rachunku pozwanego utrzymywało się zadłużenie w wysokości przekraczającej 60.000 zł. Nie ulega wątpliwości, że od października 2015 roku pozwany nie wpłacił powodowi żadnej kwoty, a sytuacja ta nie uległa zmianie do czasu wyrokowania.

Pismo zawierające oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy zostało skierowane do pozwanego na adres znany powodowi. Należy uznać, że powód dokonał skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu pismem z dnia 1 grudnia 2015 roku. Nawet jeśli po tym czasie pozwany powiadomił o zmianie adresu, to wypowiedzenie odniosło już swój

skutek. Pozwany nie udowodnił, że powód już wcześniej znał adres pozwanego, jaki podał w piśmie z dnia 15 grudnia 2015 roku. Jeśli jednak nawet przyjąć, że oświadczenie Banku z grudnia 2015 roku nie dotarło do pozwanego, to z całą pewnością skutek wypowiedzenia nastąpił z chwilą doręczenia pozwu. Pozwany znał stanowisko powoda w dniu 18 listopada 2016 roku. Do czasu wydania wyroku nie uiszczył należności, nie wykazał by miała ona inną wysokość, niż ta, jaką określił powodowy Bank.

Zgodnie z przepisem art. 75 ust. 1 prawa bankowego, w brzmieniu obowiązującym w dacie wypowiedzenia umowy, w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy – 7 dni.

Stosownie do cytowanego przepisu i warunków umowy, powód wypowiedział pozwanemu umowę z zachowaniem terminu 30 dni. Skuteczności dokonania wypowiedzenia nie podważa sposób doręczenia przez dwukrotne awizowanie przesyłki kierowanej na adres pozwanego.

Kwota zaległości wykazana i wyliczona przez powoda nie budzi wątpliwości. Dowodem istnienia wierzytelności jest wyciąg z ksiąg bankowych, a jego treść nie nasuwa zastrzeżeń w świetle treści umowy oraz historii rachunku pozwanego. Jego moc prawna jako dokumentu urzędowego zgodnie z art. 95 ust. 1 a prawa bankowego nie może być uznana w postępowaniu cywilnym, jednak jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c. Jako dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Moc dowodowa takiego dokumentu podlega ocenie na podstawie art. 233 k.p.c. Pozwany, przecząc faktom wynikającym z oświadczenia powoda winien udowodnić swoje twierdzenia stosownie do rozkładu ciężaru dowodu określonego w art. 6 k.c. Pozwany nie twierdził nawet, że określona w wyciągu z ksiąg banku należność ma inną wysokość. Zastrzeżenia zgłosił jedynie w odniesieniu do zaległości wykazanej przez powoda w piśmie z lipca 2015 roku.

Uwzględniając postanowienia umowy oraz przepis art. 481 k.c. uznano, że powód mógł zasadnie domagać się odsetek umownych od należności głównej, a odsetki te liczyć należy od dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku. również pozostała część roszczenia znajduje uzasadnienie w treści umowy, regulaminów i tabeli opłat i prowizji, na które strony powołały się w umowie.

Tym samym żądanie powoda jako udowodnione tak co do wysokości jak i co do podstawy faktycznej i prawnej należało uwzględnić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku procesu.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o powołane przepisy orzeczono jak w sentencji.